

GESPREK.

Mijn dochter spreekt met een meisje uit haar klas. Laatsgenoemde maakt mijn dochters afgunst vaardig door haar, naar *mijn* zin, te curieuze haardracht. Het heel dikke, prachtig lichtblonde haar is slechts vlak op 't voorhoofd tot korte ponnie geknipt. Verder valt 't ongehinderd, reeds tot haar middel, neer. Geen strik, geen klemmetje, niets. Hoe mooi de dracht ook staat, toch is 't als met de ruime, langslpende, prachtige gewaden *niet* geschikt voor dagelijksch gebruik. Mijn dochter heeft me al telkens verzocht heur haartjes aldus te kappen, doch ik heb 't verzoek om praktische redenen telkens afgewimpeld. Op een goeden dag zegt ze, lichtelijk misgrijpend nu, daar de druiven te zuur zijn: „Waarom draag jij je haar toch zóó?”

En de andere antwoordt, geprikkeld over zooveel domheid, „Kind, ik ben zonder strik geboren.”

(*Eerste Leerjaar.*)

NANNIE VAN WEHL.